

Isabella Lövin: Tal på Miljöpartiets kongress 2018

Talare
Isabella Lövin
Språkrör, Miljöpartiet

Datum
28 maj 2018

Plats
Västerås

Kära Miljöpartister,

Jag kom in i politiken sent i livet. Mina gamla kompisar som ser politikens kallare och kallare klimat utifrån, varnar mig med jämna mellanrum:

”Du får inte förlora din själ i politiken”.

Men vet ni vad jag svarar då?:” Jag gick in i politiken just för att inte förlora min själ.

Jag klarade inte längre av att sitta på läktaren och se på medan haven förstörs.

Jag orkade inte läsa en enda gång till om hur djuren utrotas och människor förtrycks utan att försöka göra något åt det.

Jag kände att för varje gång jag förstod att mänskligheten på allvar håller på att förstöra planeten och INTE agerade – krympte själen en smula.

Jag ville inte vara en av dem som bara klagar.

Som sitter på läktaren och tycker.

Ut med domaren, in med nya spelare.

Jag, som har den fantastiska förmånen att leva i en av världens rikaste och mest välordnade demokratier.

Vilken rätt har jag att kräva av andra, vad jag inte är beredd att göra själv?

Men politikens villkor är hårda. Det vet vi alla som sitter i det här rummet.

Det är tjuvnyp, käftsmällar och klagomål på allt från den lokala snöröjningen till brist på karisma och mineralpuder...

Trots det ångrar jag inte mitt val en enda sekund när Peter bad mig att ställa upp i valet till EU-parlamentet 2009.

För bortom tjuvnypen finns något så oändligt mycket större.

Resultaten.

Jag gick in i politiken för mitt engagemang för haven.

När jag kom in i EU-parlamentet var det lagligt att överfiska och av alla EU:s 76 kommersiellt utnyttjade fiskbestånd var bara fem hållbart fiskade.

Fem.

Jag var med om att driva igenom en stor reform av fiskeripolitiken som äntligen gjorde det olagligt att överfiska – och den har nu gett resultat.

Nyligen presenterades de senaste siffrorna från EU och av de 76 bestånden är numera 53 hållbart fiskade!

Och förra året kom den helt fantastiska nyheten att den blåfenade tonfisken, som då var akut hotad, för första gången på över femtio år åter siktats vid den svenska västkusten.

Och när jag läste den nyheten så tänkte jag på dig Peter.

Och hur du sa till mig när jag hade som mest ångest över mitt beslut att ”Jag känner ingen som har ångrat att de gått in i politiken.”

Nu kan jag säga: inte jag heller...

Politik gör skillnad.

Forskare, journalister och miljöorganisationer är alla viktiga i en demokrati, men det räcker faktiskt inte.

Lagar och regler.

Pengar och resurser.

Det är då det händer. På riktigt. På marken. I haven.

När problem går från att vara just ett problem som alla pratar om – till att hitta sin lösning.

Det krävs fotarbete, förhandling, utredningar och kompromisser.

Det är det som är politik!

Resultat!

Efter fyra år i regeringen vet vi miljöpartister mer om politikens resultat än någonsin tidigare.

Vi har dubblerat miljöbudgeten.

Vi har infört en flygskatt, en kemikalieskatt och vi har höjt bensinskatten.

Vi har miljö- och klimatsäkrat hela det svenska biståndet, vi har gjort Sverige till den största klimatgivaren per capita i världen.

Vi har bidragit till att fyra kärnkraftsreaktorer släcks ner och ersätts med sol och

vind.

Vi har förbjudit uranbrytning

Vi har jobbat för att reformera EU:s utsläppshandel så att det har blivit tre gånger så dyrt att släppa ut på bara ett år.

Det betyder i praktiken att det blir lönsammare för EU:s industri att investera i klimatsmart teknik, för att det nu äntligen kostar något att steka planeten.

Det betyder att kol stannar i marken!

Allt detta händer på riktigt. Resultat. Här och nu.

Och så har vi infört den svenska klimatlagen och ett klimatramverk som FN:s generalsekreterare kallar världens kanske bästa.

Och det var en högtidsstund i Rosenbad häromveckan när nio av de tyngsta branscherna i Sverige lämnade över sina handlingsplaner för att bli fossilfria till 2045 till regeringen. Stålbranschen, betongbranschen, cement, skogen, åkerinäringen, dagligvaruhandeln, byggsektorn, gruvorna, flyget.

Det var en stor stund.

De första och kanske viktigaste bitarna i det fossilfria Sverigepusslet har lagts.

Och det är ingen slump att det händer nu.

Det är vår nya klimatlag som satt igång deras arbete.

Företagen måste ner på netto nollutsläpp till 2045. De måste det.

Lagar och regler trumfar faktiskt prat, åsikter och löften som kan brytas.

Och det visar sig att när spelreglerna är klara, då agerar näringslivet.

Jag vet inte om ett företag kan känna klimatångest, men om de gör det handlar den om något annat än för oss vanliga människor.

Medan den enskilda människan känner maktlöshet och tänker att klimatomställning är något nästan helt ouppnåeligt, resonerar företagen inte alls så.

De vet att de kan ställa om.

Det enda de är rädda för är kostnaden och konkurrenterna.

Men blir spelreglerna lika för alla däremot. Då andas de ut. De gör de det.

Hittar nya teknologier och kan till och med hjälpas åt.

Nu jobbar Vattenfall, LKAB och SSAB – Sveriges största utsläppare – tillsammans för att ta fram stål utan kol. Och det hade inte hänt utan den svenska klimatlagen.

Och när företagen ställer om går det inte bara bra, det går till och med oftast bättre.

Det är roligt att höra gruvnäringen berätta att när de börjat byta ut dieselmaskinerna nere i gruvgångarna mot eldrift så blev inte bara kostnaderna lägre, utan luften i gruvgångarna blev så mycket bättre att de slipper pumpa ner dyrbar uppvärmd luft under vinterhalvåret.

Så de frågar sig bara nu: varför gjorde vi inte detta för länge sedan?

Och jag bara: tja. Det var ju en annan regering.

Vänner,

Jag är inte rädd att tappa min själ i politiken.

Men just nu är jag rädd att politiken håller på att förlora sin själ.

På allvar är jag orolig över vart denna valrörelse är på väg.

Den strategi som de stora partierna valt har mycket litet med resultat, lösningar och visioner att göra.

Istället väljer man att svara på människors oro på ett sätt som förstärker människors oro.

Medialogiken är densamma.

Våld, brott och katastrofer får förstås fler klick än att saker och ting går bra.

Det är inget nytt.

Men ängsligheten från politiken slår nog alla rekord.

Man mäter vad folk tycker och sedan tycker man så.

Det ökända konsultföretaget Cambridge Analyticas vd sa i en tv-dokumentär att de två grundläggande drivkrafterna som får människor att ta till sig information är hopp och rädsla.

Har man inget hopp att förmedla som politiker så var deras rekommendation att spela på rädsla.

Vi har sett resultatet i land efter land.

Fakta, framtidstro och hopp sopas bort.

Desinformation och rädsla sprids som ogräs i de sociala medierna.

Hur ska man få ut en annan bild?

Jag vet faktiskt inte hur många av Sveriges befolkning som vet att vi har 300 000 fler i arbete idag sedan regeringen tillträdde.

Att vi har EU:s högsta sysselsättningsgrad, att ekonomin är urstark, statsskulden låg och färre än på länge är beroende av bidragssystemen.

Att nyanlända kommer i arbete allt snabbare.

Att skjutningarna halverats på ett år i Göteborg och börjar gå ner i Malmö och Stockholm till följd av polisarbete och insatser från hela samhället.

Istället målas bilden upp av ett land som är på väg att störtas i fördärvet.

Samma land som enligt olika globala index de senaste åren utsetts till det mest innovativa landet i världen, det bästa landet att göra affärer i, världens start-up-huvudstad, det bästa landet i världen för kvinnor, den mest konkurrenskraftiga ekonomin i världen, det land som har bäst förutsättningar att leva upp till hållbarhetsmålen i Agenda 2030 med mera.

“Sweden must be bored of coming top in every bloody country index”, skrev en brittisk journalist härförleden och jag får meddela:

Nej. Det är vi inte. Vi är inte trötta på att höra det. Inte ett dugg.

Ingen har hört talas om det i Sverige.

Det är nog större chans att man hört talas om att Miljöpartiet finns på ”hemskehetsindex” än att man ens känner till Agenda 2030 gissar jag.

Men låt mig bara säga till protokollet här nu. Att Miljöpartiet drivit igenom att Sverige åter har 1 procent av BNI i bistånd, att vi står upp för principen om att inte villkora bistånd till de fattiga, att Sverige internationellt tagit på sig ledartröjan både för klimatet och aborträtten när Trumpadministrationen hotar gjorda framsteg, att vi står upp för asylrätten – det är det som gör att vi rankas högst i internationella hållbarhetsindex.

Vi kan vinna trovärdighet på det vi har gjort.

Men vi kan vinna valet på det vi vill göra framöver.

Mycket i politiken handlar om det snabba, korta, hastiga.

Det gäller att svara direkt och formulera allt i en mening eller maximalt två.

Helst några sekunder.

För oss miljöpartister kan det där vara knepigt eftersom vår politik i grunden handlar om att tänka långsiktigt.

Att förändra vårt sätt att leva för att det ska hålla sig inom de ramar som naturen ger oss.

Samtidigt lever vi i en tid där det aldrig har varit viktigare att vara miljöpartist.

Och där det krävs förändringar NU. Klimatförändringarna sker NU, inte i en framtid.

Vi brukar ju ofta prata om att vi ska ta ansvar för hur jorden ska se ut när våra barn och barnbarn ska ta hand om den.

Om kommande generationer.

Jag tror att vi måste byta ut den argumentationen i den här valrörelsen.

Inte för att det låter bättre utan för att klimatförändringarna sker här och NU.

Det är NU som det extrema vädret märks.

Det är NU isen smälter i Arktis.

Det är NU Australien behöver införa en ny färg på temperaturskalan för att täcka in att det överstiger 50 grader celsius.

Det är nu som högsommarvärmen kommit i mitten av maj och vi redan har bevattningsförbud på Öland och varningar för åter en sommar med grundvattenbrist.

Men det innebär också att det är NU vi har chansen.

Det är nu vi kan välja att bli den där modiga generationen som inte bara fattade, utan också gjorde.

Det är nu tiden är mogen för att måla upp visionen om ett annat samhälle.

Det är NU vi måste förändra vårt sätt att leva, planera och bygga om våra samhällen till något nytt och vackert.

Det är NU vi har chansen att få igång nattågen till Europa, bygga höghastighetståg, hållbara trähus och lägga solceller på taken.

Det är NU vi har chansen att ÖKA investeringarna i kollektivtrafiken för att MINSKA utsläppen.

Det är NU vi har chansen att låta cykeln få förkörsrätt framför bilarna i staden.

Och låta det klimatsmarta, ekologiska jordbruket bli det normala.

Det är NU vi skriver försvarstalet till våra barn och barnbarn.

Då kommer det bli klart att det var vi miljöpartister som var framtidens försvarsadvokater.

Vi som pläderade för en framtid att längta efter!

Men det räcker inte bara med att ha rätt lösningar.

Vi måste också påminna väljarna om alternativet.

För några år sedan debatterade Carl Bildt klimatet mot vår Bodil Valero i riksdagen.

Han sade då

”Om 50 år är vi ju alla ändå döda”

Och lade till;

”Då kommer man säkert att hitta på något nytt.”

Tyvärr är det inget nytt under solen i moderaterna sedan han lämnade.

När Ulf Kristersson skulle göra en lista över de viktigaste utmaningarna för Sveriges så råkade det vara så att ett område saknades. Ni kanske kan gissa vilket...

Enda gången han nämnde klimatet var för att säga att VÅRA satsningar skulle vara ineffektiva. Tydligare än så kunde det knappast bli.

Där vi ser en satsning på klimatet ser moderaterna en möjlighet till nedskärning.

Enligt moderaterna är det viktigare att värna livslängden på dieslbilar istället för barnens livslängd

Enligt moderaterna är det rimligt att subventionera bilar och fossila bränslen, men inte elcyklar.

Enligt moderaterna är det ok att subventionera flygplatser med skattemedel, men inte att införa en flygskatt.

Det är inte bara verkligheten som bevisar att det är viktigare än någonsin att vara miljöpartist. Det gör också moderaterna själva.

För många av oss är valrörelse något som vi har gjort många gånger tidigare.

För en person i Partistyrelsen är det däremot den första gången.

Och jag kan lova er, det är inte många som längtat lika mycket efter valrörelsen som Alice.

Det händer ofta på våra möten att hon utbrister

”Åh, snälla låt det bli valrörelse nu! Jag längtar efter att få prata politik på torget”.

Det där tycker jag att ni ska ta till er av.

Med gott självförtroende visar vi också glädje när vi ska träffa väljare.

Att rösta på ett parti eller en kandidat är att investera sitt eget förtroende i någon annan.

Det är därför det heter förtroendevald. Kanske det finaste ordet i svenskan om ni frågar mig.

Det är också så att det är lättare att ge förtroendet till den som har självförtroende.

Som har råg i ryggen. Där rågen är den gröna politiken.

Och det finns gott om krafter som vill att vi som samhälle ska tappa självförtroendet.

Framtidstron är vår uppgift. Men det kräver hopp. Och hopp kräver framtidstro.

Vårt jobb i den här valrörelsen är att ge väljarna precis just det. Framtidstro och hopp.

När alla andra försöker svartmåla så ska vi grönmåla framtiden.

Visa att det faktiskt går att förändra och att politiken är ett sätt att göra det.

Och att det faktiskt blir bättre på andra sidan förändringen.

Tänk på det om ni hamnar i en tuff debatt eller diskussion utanför valstugan.

Andas in och tänk på att det aldrig har varit viktigare att vara miljöpartist.

Och att det går att förändra den här världen.

”Rädsla urholkar själen”

Det är titeln på en riktig filmklassiker av Fassbinder.

Och det är mycket rädsla just nu, inte bara hos människor utan även politiska partier.

Vissa är så rädda att de låter opinionsmätningar bestämma vad de tycker.

Inte själen. Inte hjärtat. Och verkligen inte förnuftet.

Mina vänner,

Det har aldrig varit viktigare att vara miljöpartist.

Och ni behövs allihop i valrörelsen. Från politiker i kommuner och landsting som gör verklighet av visionerna, till Grön Ungdom som med sin gröna blåslampa ständigt driver debatten framåt.

Ni har aldrig varit viktigare.

Så sträck på er. Gå ut och berätta för väljarna om den gröna politiken.

Med ett leende på läpparna. Och själ och hjärta i budskapet.

Framtiden är grön! Framtiden är vår!

Taggar

2010-tal, 2018, Kvinna, Miljöpartiet, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/isabella-lovin-tal-pa-miljopartiets-kongress-2018>